

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 30/09/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 30/09/2018

Σελίδα: 18

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

Του
**ΒΑΣΙΛΗ
Ν. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ**
Επιτίμου Δικηγόρου - Προέδρου
της ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Την Κυριακή το πρωί, στις 27 Σεπτεμβρίου 1831 (παλαιό ημερολόγιο), και ώρα 6.35, η Ελλάς έχανε τη μεγαλύτερη ευκαιρία που της δόθηκε από το 1821 μέχρι σήμερα. Έχανε την ευκαιρία να γίνει δεύτερη Ελβετία. Δολοφονούσε τον εθνικό κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, τον μέγιστο όλων των Ελλήνων, που ανέδειξε η Ελλάς από την Επανάσταση του 1821 μέχρι σήμερα, όταν μετέβαινε, λίαν πρωί, όπως έπραττε πάντοτε, στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος στο Ναύπλιο για να εκκλησιασθεί (αληθής έλληνα ορθόδοξος χριστιανός, όπως θα έλεγε ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης). Στη συνεδρίαση της 27ης Μαρτίου 1827, στην Τροιζίνα, η Γ' Εθνική Συνέλευση των Ελλήνων αποφάσισε την εκλογή του ως πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδος. Ο πρόκριτος της Γαστούνης και πρόεδρος της Συνέλευσης Γεώργιος Σισίνης με διακήρυξη του προς τον ελληνικό λαό ανέφερε: «Η Συνέλευσις ανηγόρευσε κυβερνήτην επικεφαλής της Ελληνικής Πολιτείας ένα και μόνον, τον κόμμητα Ιωάννη Καποδίστρια, άνδρα πολιτικών κατά τε την πράξιν και θεωρίαν, εις του οποίου τα προτερήματα εμπορεί δικαίως να καυχηθή η Ελλάς και από τον οποίον εμπορεί να ελπίση θαρρούντως την σωτηρίαν και ευδαιμονίαν της...».

Ο μέγιστος αυτός εθνικός κυβερνήτης αναλάμβανε ένα έργο: Να αναστήσει ένα νεκρό και ανύπαρκτο κράτος. Παραλάμβανε ένα χάος. Είναι χαρακτηριστική η περιγραφή που έκανε ο ίδιος όταν αποβιβάσθηκε στην Αίγινα. Τα λόγια του διέσωσε ο Γεώργιος Τερτσέτης: «Είδα πολλά εις την ζωήν μου, αλλά σαν το θέαμα όταν έφθασα εδώ

Όταν η Ελλάς έχανε την ευκαιρία να γίνει δεύτερη Ελβετία

εις την Αίγινα δεν είδα τι παρόμοιο ποτέ, και άλλος να μην το ιδεί. Προείδα μεγάλα δυστυχήματα διά την πατρίδα. Ζήτη ο Κυβερνήτης, ο σωτήρας μας, ο ελευθερωτής μας, εφώναζαν γυναίκες αναμαλλίαρτες, άνδρες με λαβωματίδες πολέμου, ορφανά γδυτά, κατεβασμένα από τες σπιλιές. Δεν ήτο το συναπάντημά μου φωνή χαράς, αλλά θρήνου. Η γη εβρέχετο από δάκρυα, εβρέχετο η μερπά και η δάφνη του στολισμένου δρόμου από το γιαλό εις την Εκκλησίαν. Ανατρίχιαζα, μου έτρεμαν τα γόνατα, η φωνή του λαού έσχιζε την καρδιά μου. Μαυροφορεμένες, γέροντες μου εζητούσαν να αναστήσω τους απεθαμένους τους, μανάδες μου έδειχναν εις το βυζι τα παιδιά τους και μου έλεγαν να τα ζήσω, και ότι δεν τους απέμειναν παρά εκείνα και εγώ...».

Όταν ανέλαβε, τίποτε απολύτως δεν λειτουργούσε και τίποτε δεν υπήρχε, το κράτος ήταν ανύπαρκτο, όχι ως σχήμα λόγου, αλλά ως ωμή πραγματικότητα. Αυτός, ο οποίος διέσωσε το 1814 την Ελβετία από τις αντιμαχόμενες παρατάξεις, και δημιούργησε το ελβετικό κράτος, που αποτελεί υπόδειγμα μέχρι και σήμερα και τον οποίον οι Ελβετοί μέχρι και σήμερα τιμούν, αναλάμβανε να αναστήσει την Ελλάδα. Όσα έπραξε ο μέγιστος αυτός πολιτικός στην εξωτερική πολιτική, στη διοργάνωση του στρατού, στη διοίκηση, στην εξάλειψη της πειρατείας, στην εκπαίδευση, στην επέκταση των συνόρων της Ελλάδος, στην οικονομία, στη δικαιοσύνη, στην παιδεία, κ.λπ., δεν είναι δυνατόν να περιγραφούν σε αυτές εδώ τις λίγες γραμμές.

Είναι χαρακτηριστικά όσα αναφέρει στα απομνημονεύματά του ο Νικόλαος Σηπλιάδης, ένας από τους στενούς συνεργάτες του: «Οι ξένοι υποκίνησαν

τους εν Ύδρα να αποστατήσωσι κατά του κυβερνήτου... όσπιν ανέδειξε το ελληνικόν έθνος άξιον να κυβερνηθή ως κυβερνώνται όλα τα ευνομούμενα έθνη. Όσπιν συντηρεί στολίσκον από εξήντα περίπου πολεμικά πλοία... ζωογονεί το εμπορικόν ναυτικόν της Ελλάδος, συνιστάμενον εις τρεις χιλιάδας πλοία, τα οποία ήδη προξενούσι εμπόδια εις το εμπόριον των Ευρωπαίων... Όσπιν πύξησε διά των ελληνικών όπλων εις την Στερεάν Ελλάδα τα όρια (δηλαδή ο Καποδίστριας)... δεν φοβείται μήπως δυσαρεστήσει τους προστάτας, ως ηπειλῆσε ο Δώκινς (ο άγγλος πρεσβευτής) τον Κυβερνήτην αυτόν, ότι παύσας τον Τρικούπην από την Γραμματεία της Επικρατείας ήθελε δυσαρεστήσει την Αγγλίαν. Διά ταύτα οι ξένοι συνεβούλευσαν τους ολιγαρχικούς και τους Φαναριώτας, αφού δεν ημύρρεσαν να κατορθώσωσι τίποτε αποστατήσαντες, να καταφύγωσιν εις την δολοφονίαν διά να ελευθερωθώσιν από τον φοβερόν δι' αυτούς αρχηγόν του Έθνους, τον οποίον αποκαλούσι τύραννον...».

Επαληθεύτηκε, δυστυχώς, η πρόβλεψη του διάσπμου Γκαίτε, ο οποίος σε στενό κύκλο προσκεκλημένων του, τον Απρίλιο του 1829, έκανε μία θλιβερή πρόβλεψη: «...Θα σας φανερώσω ένα μυστικό, πολύ αργά ή γρήγορα δυστυχώς θα πραγματοποιηθεί. Ο Καποδίστριας δεν θα μπορέσει να κρατηθεί για μακρό χρονικό διάστημα στη διοίκηση των ελληνικών πραγμάτων... Δεν είναι στρατιωτικός... Χωρίς, όμως, τη στρατιωτική σπάθη είναι αμφίβολη η επιτυχία... Και ο Καποδίστριας δεν κρατάει σπαθί... Σας το προλέγω... δεν είναι δυνατόν να γίνει διαφορετικά...».